

öfver 150 R:dr, ökas straffet med en månads fängelse för det öfverskjutande beloppet till och med nästa 150-tal, så att 2 månaders fängelse svarar emot böter från 150 R:dr till och med 300 R:dr, 3 månaders fängelse emot böter från 300 R:dr till och med 450 R:dr o. s. v., utan att likväl vid sammanläggning och förvandling af böter någon för bristande bötestillgång må kunna längre än ett år i fängelse hållas.

Anhållande jag om denna motions remitterande till Lag-Utskottet.

Stockholm den 20 Januari 1869.

Axel Reutercrona.

N:o 9.

Af Herr Johannes Andersson: Derom att de gamla hästvakanskontrakterna måtte bibehållas oförändrade, eller ock att Staten måtte öfvertaga hästuppsättningen för de afsutna kavallerirusthållsnumren.

För den händelse att förslaget om försvarsväsendets bättre ordnande icke skulle af Riksdagen kunna antagas, hvilket jag något befarar, så får jag med afseende på rust- och roteringen, fästa Riksdagens uppmärksamhet derpå, att de gamla hästvakanskontrakterna med nästa år komma att upphöra, synnerligast för Kongl. Westgöta regemente, hvardan jag anser högst nödvändigt, att Riksdagen nu ville besluta, huru härmed framdeles skall förhållas, alldenstund sistlidne Riksdag och Stats-Utskottet då undansköt frågan, för att i sammanhang behandlas med Kongl. Maj:ts Proposition om försvarsväsendets bättre ordnande. Jag hemställer derföre värdsammast,

att Riksdagen nu ville fatta ett bestämdt beslut i frågan, antingen att de gamla hästvakanskontrakterna bibehållas oförändrade, eller ock att Staten öfvertager hästuppsättningen för de afsutna kavalleri-rusthållsnumren och låter dessa, som äro vida spridda i landsorterna, roteras till infanteri, i enlighet med min framställning sistlidne riksdag.

Någon hästuppsättning torde väl ingen nu för tiden finna nödvändig i landsorterna, då vi hafva våra jernbanor att tillgå, såväl för trossen som soldaternas fortkomst, i händelse af hastiga uppbrottsordres, hvarföre jag anser, att man gerna behöfde lindra Staten och folket från bekostnaden att uppsätta kavallerihästar jemte andra mindre nödvändiga lyxartiklar.

Jag anhåller emellertid om remiss häraf till Högloffa Stats-Utskottet, under förhoppning att det ville egna en omsorgsfull behandling af denna viktiga fråga.

Stockholm den 21 Januari 1869.

Joh:s Andersson,
från Elfsborgs län.

N:o 10.

Af Herr B. W. Hessle: Om Statens öfvertagande af folkskolelärarnes hela aflönande m. m.

Om den makt och den frihet, Svenska folket, enligt gällande grundlag, eger i lagstiftning, beskattning och sjelfstyrelse utöfva, skola lända till allmänt bästa, måste nämnda förmåner af kunskap samt sedlig och intellektuel förmåga uppbäras, och alldenstund för att uppnå detta mål ej finnes någon annan väg, än den som leder genom folkskolan, måste i främsta rummet folkskolans materiela behof uppfyllas. Dess andliga utveckling uteblifver derefter icke.

Nu är emellertid hela omsorgen och kostnaden för folkskolan pålagd kommunen, af hvilken ej kan begäras mer, än den orkar draga. Folkskoleväsendet har, då skolhusbyggnader och materiel jemte årliga aflöningen till lärare tagas i beräkning, kostat flera millioner riksdaler; och lägger man härtill summan af utgifterna för fattigvård, presterskaps aflöning, allmänna byggnader, rotering, häradsmedel med mera, hvilket allt ej synes i statsbudgeten, måste erkännas, att den klagan, som allmänt föres öfver kommunalutskyldernas tillväxt och tyngd, ej saknar befogethet.